

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گردستان
معاونت امور بهداشتی

آبله میمون (Monkeypox)

حقایق کلیدی در مورد آبله میمون

- آبله میمون توسط ویروس آبله میمون، عضوی از جنس Orthopoxvirus در خانواده Poxviridae ایجاد می شود.
- آبله میمون یک بیماری مشترک بین انسان و دام است که عمدتاً در مناطق جنگل های بارانی استوایی آفریقای مرکزی و غربی رخ می دهد و گهگاه به مناطق دیگر صادر می شود .
- آبله میمون معمولاً از نظر بالینی با تب، بشورات و غدد لنفاوی متورم تظاهر می کند و ممکن است منجر به طیف وسیعی از عوارض پزشکی شود.
- آبله میمون معمولاً یک بیماری خود محدود شونده است که علائم آن بین ۲ تا ۴ هفته طول می کشد.
- در زمان های اخیر، نسبت مرگ و میر موارد حدود ۳-۶٪ بوده است.
- آبله میمون از طریق تماس نزدیک با فرد یا حیوان آلوده یا با مواد آلوده به ویروس به انسان منتقل می شود.

- ویروس آبله میمون از طریق تماس نزدیک با ضایعات، مایعات بدن، قطرات تنفسی و مواد آلوده مانند بستر از فردی به فرد دیگر منتقل می شود .
- تظاهرات بالینی آبله میمون شبیه آبله است، یک عفونت مرتبط با اورتوپاکس ویروس که در سال ۱۹۸۰ در سراسر جهان ریشه کن شده اعلام شد .
- واکسن های مورد استفاده در برنامه ریشه کنی آبله نیز محافظت در برابر آبله میمون را فراهم کردند. واکسن های جدیدتری ساخته شده است که یکی از آنها برای پیشگیری از آبله میمون تایید شده است یک عامل ضد ویروسی توسعه یافته برای درمان آبله نیز برای درمان آبله میمون مجوز گرفته است.
- آبله میمون یک زئونوز ویروسی (ویروسی است که از حیوانات به انسان منتقل می شود) با علائمی بسیار شبیه به علائمی که در گذشته در بیماران آبله دیده می شد، اگرچه از نظر بالینی شدت آن کمتر است .
- با ریشه کنی آبله در سال ۱۹۸۰ و متعاقباً توقف واکسیناسیون آبله، آبله میمون به عنوان مهم ترین ویروس ارتوپاکس برای سلامت عمومی مطرح شد .
- آبله میمون عمدتاً در مرکز و غرب آفریقا، اغلب در مجاورت جنگل های بارانی استوایی رخ می دهد و به طور فزاینده ای در مناطق شهری ظاهر می شود. میزبان حیوانات شامل طیفی از جوندگان و نخستی های غیر انسانی است.
- عامل بیماری زا ویروس آبله میمون یک ویروس DNA دو رشته ای پوشش دار است که متعلق به جنس Orthopoxvirus از خانواده Poxviridae است.
- میزبان طبیعی ویروس آبله میمون گونه های مختلف جانوری به عنوان حساس به ویروس آبله میمون شناسایی شده اند. شامل سنجاب های طنابی، سنجاب های درختی، موش های صحرایی گامبیایی .

انتقال

- انتقال از حیوان به انسان (زئونوز) می تواند از تماس مستقیم با خون، مایعات بدن، یا ضایعات پوستی یا مخاطی حیوانات آلوده رخ دهد. مخزن طبیعی آبله میمون هنوز شناسایی نشده است، اگرچه جوندگان محتمل ترین آنها هستند.
- خوردن گوشتی که به اندازه کافی پخته نشده باشد و سایر محصولات حیوانی حیوانات آلوده یک عامل خطر احتمالی است.
- افرادی که در مناطق جنگلی یا نزدیک آن زندگی می کنند ممکن است در معرض حیوانات آلوده به طور غیرمستقیم یا کم قرار بگیرند.
- انتقال از انسان به انسان می تواند در اثر تماس نزدیک با ترشحات تنفسی، ضایعات پوستی فرد مبتلا یا اشیاء آلوده اخیر ایجاد شود.
- انتقال از طریق ذرات تنفسی قطرات معمولاً مستلزم تماس طولانی مدت چهره به چهره است که کارکنان بهداشتی، اعضای خانواده و سایر تماس های نزدیک موارد فعال را در معرض خطر بیشتری قرار می دهد.
- طولانی ترین زنجیره انتقال مستند در یک جامعه در سال های اخیر از شش مورد به ۹ مورد عفونت فرد به فرد متوالی رسیده است. این ممکن است نشان دهنده کاهش ایمنی در همه جوامع به دلیل توقف واکسیناسیون آبله باشد.
- انتقال همچنین می تواند از طریق جفت از مادر به جنین (که می تواند منجر به آبله میمون مادرزادی شود) یا در طی تماس نزدیک در حین تولد و پس از تولد رخ دهد. در حالی که تماس فیزیکی نزدیک یک عامل خطر شناخته شده برای انتقال است، در حال حاضر مشخص نیست که آیا آبله میمون می تواند به طور خاص از طریق راه های انتقال جنسی منتقل شود یا خیر. برای درک بهتر این خطر به مطالعاتی نیاز است.

علائم و نشانه ها

- در انسان علائم آبله میمون مشابه اما خفیف تر از علائم آبله است. آبله میمون با تب **سردرد، دردهای عضلانی، کمر درد** .
تورم غدد لنفاوی، لرز خستگی شروع می شود.
- علائم و نشانه ها دوره کمون (فاصله از عفونت تا شروع علائم) آبله میمون معمولاً از **۶ تا ۱۳ روز** است اما می تواند بین **۵ تا ۲۱ روز** باشد .
- عفونت را می توان به دو دوره تقسیم کرد :
- دوره تهاجم (بین ۰ تا ۵ روز طول می کشد) که با تب، سردرد شدید، **لنفادنوپاتی** (تورم غدد لنفاوی)، **کمر درد، میالژی** (درد عضلانی) و خستگی شدید (کمبود انرژی) مشخص می شود. **لنفادنوپاتی** یکی از ویژگی های متمایز آبله میمون در مقایسه با سایر بیماری هایی است که ممکن است در ابتدا مشابه ظاهر شوند (آبله مرغان، سرخک، آبله) .
- رویش پوست معمولاً در عرض ۱-۳ روز پس از ظهور تب شروع می شود. بثورات بیشتر روی صورت و اندامها به جای روی تنه متمرکز می شوند. **صورت** (در ۹۵٪ موارد) و **کف دست ها و پاها** (در ۷۵٪ موارد) را درگیر می کند. همچنین غشاهای مخاطی دهان (در ۷۰٪ موارد)، دستگاه تناسلی (۳۰٪) و ملتحمه (۲۰٪) و همچنین قرنیه تحت تأثیر قرار می گیرند. بثورات به طور متوالی از ماکول ها (ضایعات با پایه صاف) به پاپول ها (ضایعات سفت کمی برجسته)، و زیکول ها (ضایعات پر از مایع شفاف)، پوسچول ها (ضایعات پر از مایع زرد رنگ) و پوسته هایی که خشک می شوند و می ریزند تکامل می یابد.
- تعداد ضایعات از چند تا چند هزار متغیر است. در موارد شدید، ضایعات می توانند تا زمانی که بخش های بزرگی از پوست از بین برود، با هم ترکیب شوند. آبله میمون معمولاً یک بیماری خود محدود شونده است که علائم آن بین ۲ تا ۴ هفته طول می کشد. موارد شدید بیشتر در میان کودکان رخ می دهد و به میزان قرار گرفتن در معرض ویروس، وضعیت سلامت بیمار و ماهیت عوارض مربوط می شود.
- نقص سیستم ایمنی زمینه ای ممکن است منجر به پیامدهای بدتری شود.
- عوارض آبله میمون می تواند شامل عفونت های ثانویه، برونش پنومونی، سپسیس، آنسفالیت و عفونت قرنیه با از دست دادن بینایی متعاقب آن باشد.
- میزان بروز عفونت بدون علامت مشخص نیست. **نسبت مرگ و میر مورد آبله میمون در طول تاریخ بین ۰ تا ۱۱ درصد** در جمعیت عمومی بوده و **در میان کودکان خردسال بیشتر بوده** است. در زمان های اخیر، نسبت مرگ و میر موارد حدود **۳-۶٪** بوده است.

تشخیص

- تشخیص افتراقی بالینی که باید در نظر گرفته شود شامل سایر بیماری های راش مانند آبله مرغان، سرخک، عفونت های پوستی باکتریایی، گال، سیفلیس و آلرژی های مرتبط با دارو است. لنفادنوپاتی در مرحله پرودرومال بیماری می تواند یک ویژگی بالینی برای تشخیص آبله میمون از آبله مرغان یا آبله مرغان باشد .
- در صورت مشکوک شدن به آبله میمون، کارکنان بهداشتی باید نمونه مناسبی را جمع آوری کرده و به طور ایمن به آزمایشگاهی با قابلیت مناسب انتقال دهند. تایید آبله میمون به نوع و کیفیت نمونه و نوع آزمایش آزمایشگاهی بستگی دارد. بنابراین، نمونه ها باید مطابق با الزامات ملی و بین المللی بسته بندی و ارسال شوند. واکنش زنجیره ای پلیمرز (PCR) با توجه به دقت و حساسیت آن، بهترین آزمایش آزمایشگاهی است. برای این منظور، نمونه های تشخیصی پهنه برای آبله میمون ها از ضایعات پوستی - سقف یا مایع وزیکول ها و پوسچول ها و پوسته های خشک هستند. در صورت امکان، بیوپسی یک گزینه است. نمونه های ضایعه باید در یک لوله خشک و استریل (بدون محیط انتقال ویروس) و سرد نگهداری شوند. آزمایشات خون PCR معمولاً به دلیل مدت کوتاه ویرمی نسبت

به زمان جمع‌آوری نمونه پس از شروع علائم، قطعی نیست و نباید به طور معمول از بیماران جمع‌آوری شود. از آنجایی که ارتوپاکس و ویروس‌ها از نظر سرولوژیکی واکنش متقاطع دارند، روش‌های تشخیص آنتی‌ژن و آنتی‌بادی تاییدی خاص برای آبله میمون ارائه نمی‌کنند. روش‌های سرولوژی و تشخیص آنتی‌ژن برای تشخیص یا بررسی موردی در مواردی که منابع محدود هستند توصیه نمی‌شود.

➤ به منظور تفسیر نتایج آزمایش، ضروری است که اطلاعات بیمار با نمونه‌ها ارائه شود، از جمله: الف) تاریخ شروع تب، ب) تاریخ شروع بثورات، ج) تاریخ جمع‌آوری نمونه، د) وضعیت فعلی فرد. (مرحله راش) و ه) سن.

درمان

- درمان مراقبت بالینی برای آبله میمون باید به طور کامل برای کاهش علائم، مدیریت عوارض و جلوگیری از عواقب طولانی مدت بهینه شود. برای حفظ وضعیت تغذیه مناسب باید به بیماران مایعات و غذا داده شود. عفونت‌های باکتریایی ثانویه باید همانطور که نشان داده شده درمان شوند.
- یک عامل ضد ویروسی به نام tecovirimat که برای آبله ساخته شده بود، توسط انجمن پزشکی اروپا (EMA) برای آبله میمون در سال ۲۰۲۲ بر اساس داده‌های مطالعات حیوانی و انسانی مجوز دریافت کرد. هنوز به طور گسترده در دسترس نیست.

واکسیناسیون

- واکسیناسیون علیه آبله از طریق چندین مطالعه مشاهده‌ای نشان داده شد که حدود ۸۵٪ در پیشگیری از آبله میمون موثر است. بنابراین، واکسیناسیون قبلی آبله ممکن است منجر به بیماری خفیف‌تری شود. شواهدی مبنی بر واکسیناسیون قبلی علیه آبله معمولاً به صورت اسکار روی بازو دیده می‌شود. در حال حاضر، واکسن‌های اصلی (نسل اول) آبله دیگر در دسترس عموم نیستند. برخی از پرسنل آزمایشگاه یا کارکنان بهداشت ممکن است واکسن جدیدتری برای آبله دریافت کرده باشند تا از آنها در صورت مواجهه با ارتوپاکس ویروس در محل کار محافظت شود. یک واکسن جدیدتر بر اساس یک ویروس واکسینیا ضعیف شده اصلاح شده (سویه آنکارا) برای پیشگیری از آبله میمون در سال ۲۰۱۹ تأیید شد. این واکسن دو دوز است که در دسترس بودن آن محدود است. واکسن‌های آبله و آبله میمون در فرمول‌بندی‌های مبتنی بر ویروس واکسینیا به دلیل محافظت متقاطع برای پاسخ ایمنی به ارتوپاکس ویروس‌ها ایجاد می‌شوند.

پیشگیری

- افزایش آگاهی از عوامل خطر و آموزش مردم در مورد اقداماتی که می‌توانند برای کاهش قرار گرفتن در معرض ویروس انجام دهند، استراتژی اصلی پیشگیری از آبله میمون است.
- اکنون مطالعات علمی برای ارزیابی امکان سنجی و مناسب بودن واکسیناسیون برای پیشگیری و کنترل آبله میمون در حال انجام است. برخی از کشورها سیاست‌هایی برای ارائه واکسن به افرادی که ممکن است در معرض خطر باشند مانند پرسنل آزمایشگاهی، تیم‌های واکنش سریع و کارکنان بهداشتی هستند.
- کاهش خطر انتقال انسان به انسان نظارت و شناسایی سریع موارد جدید برای مهار شیوع بسیار مهم است.
- در طول شیوع آبله میمون انسان، تماس نزدیک با افراد آلوده مهم‌ترین عامل خطر برای عفونت ویروس آبله میمون است.
- کارکنان بهداشتی و اعضای خانواده در معرض خطر بیشتری برای ابتلا هستند.

- کارکنان بهداشتی که از بیماران مبتلا به عفونت مشکوک یا تایید شده ویروس آبله میمون مراقبت می کنند، یا نمونه هایی از آنها را جابجا می کنند، باید اقدامات احتیاطی استاندارد کنترل عفونت را انجام دهند.
- در صورت امکان، افرادی که قبلاً علیه آبله واکسینه شده اند باید برای مراقبت از بیمار انتخاب شوند .
- نمونه های گرفته شده از افراد و حیوانات مشکوک به عفونت ویروس آبله میمون باید توسط کارکنان آموزش دیده ای که در آزمایشگاه های مجهز کار می کنند، نگهداری شود.
- نمونه های بیمار باید طبق دستورالعمل سازمان بهداشت جهانی برای حمل و نقل مواد عفونی برای حمل و نقل با بسته بندی سه گانه آماده شوند .
- کاهش خطر انتقال انسان و دام با گذشت زمان، بیشتر عفونت های انسانی ناشی از انتقال اولیه از حیوان به انسان است.
- از تماس محافظت نشده با حیوانات وحشی، به ویژه آنهایی که بیمار یا مرده هستند، از جمله گوشت، خون و سایر قسمت های آنها باید اجتناب شود. علاوه بر این، تمام غذاهای حاوی گوشت حیوانی یا قطعات آن باید قبل از مصرف کاملاً پخته شوند.
- پیشگیری از آبله میمون از طریق محدودیت در تجارت حیوانات برخی از کشورها مقرراتی را وضع کرده اند که واردات جوندگان را محدود می کند.

واحد آموزش و ارتقاء سلامت معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی کردستان

References

<https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/monkeypox>